

Rodzaj dokumentu

interpretacja indywidualna
Sygnatura

IBPBII/1/415-411/10/BD
Data

2010.07.08

Autor

Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Temat

Podatek dochodowy od osób fizycznych --> Źródła przychodów

Słowa kluczowe

były pracownik
impreza integracyjna
pracodawca
środek obrotowy
świadczenia na rzecz pracowników
zakładowy fundusz świadczeń socjalnych
zwolnienia przedmiotowe
źródła przychodu

Istota interpretacji

Czy wzięcie udziału w imprezie integracyjnej zorganizowanej przez pracodawcę będzie prowadzić do powstania u pracownika przychodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, a w konsekwencji, czy Spółka powinna zwiększać przychody pracowników z tytułu umowy o pracę w związku z tym, że wzięli oni udział w imprezie integracyjnej?

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2005r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) oraz § 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. Nr 112, poz. 770 ze zm.) Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach działając w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 02 kwietnia 2010r. (data wpływu do tut. Biura – 12 kwietnia 2010r.), o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie obowiązku zaliczenia do przychodu ze stosunku pracy udziału pracownika w imprezach integracyjnych organizowanych przez pracodawcę ze środków obrotowych Spółki jak i z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 12 kwietnia 2010r. wpłynął do tut. Biura ww. wnioski o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie obowiązku zaliczenia do przychodu ze stosunku pracy udziału pracownika w imprezach integracyjnych organizowanych przez pracodawcę ze środków obrotowych Spółki jak i z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

W przedmiotowym wniosku zostało przedstawione następujące zdarzenie przyszłe:

Spółka zamierza zorganizować imprezy dla pracowników w celu zintegrowania pracowników, polepszenia współpracy między nimi i poprawy atmosfery w pracy. Koszt zorganizowania imprezy ponoszony będzie przez Spółkę. Pracownicy będą uczestniczyć w imprezie nieodpłatnie, jeżeli spotkanie organizowane będzie ze środków obrotowych Spółki. Rodzinne pikniki sportowe organizowane będą z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych z uwzględnieniem kryterium socjalnego - częściowo odpłatnie. Spotkania integracyjne będą miały różnorodną postać. Przykładowo organizowane będą:

- spotkania dla wszystkich pracowników Spółki lub pracowników Spółki i ich rodzin,
- spotkania te będą odbywać się w restauracji (np. kolacja wigilijna), mogą być połączone ze szkoleniem dla pracowników lub podsumowaniem roku, rozliczeniem działów, określeniem planów na przyszłość. Na takich spotkaniach w nieformalnej atmosferze omawiane będą wyniki pracowników, zadania do wykonania, itp;
- festyny, pikniki, itp., które będą odbywać się poza siedzibą Spółki w wybranym przez Spółkę miejscu lub na terenie Spółki. Spółka poniesie koszty cateringu, rozrywek zapewnianych pracownikom, które mają służyć ich integracji (np. zawody sportowe);
- w wypadku imprez o wyjątkowym charakterze (np. impreza integracyjna w związku z rocznicą firmy, itp.) impreza może być zorganizowana w teatrze lub innym miejscu przeznaczonym do organizowania większych spotkań. Spółka poniesie

wówczas koszty m.in. wynajmu teatru czy sali, w której jest organizowana impreza, itd.

Podczas spotkań integracyjnych pracownicy Spółki będą mogli skorzystać z usług gastronomicznych lub cateringowych świadczonych przez firmy wynajmowane przez Spółkę. Należy przy tym zaznaczyć, że pracownicy nie będą mieli przydzielonych racji żywnościowych. Każdy z pracowników ma możliwość wyboru, jaki posiłek (artykuł spożywczy) chce zjeść, jakie napoje chce wypić, itp. Spółka nie ewidencjonuje ilości spożytych przez danego pracownika produktów. Pracownicy mogą również skorzystać z „atrakcji” zapewnianych przez Spółkę (np. mogą wziąć udział w zawodach sportowych, w konkursach plastycznych, itp.). Spółka nie jest w stanie prowadzić ewidencji pozwalającej na ustalenie, który z pracowników z jakich „atrakcji” skorzystał. Pracownicy mogą brać udział w całej imprezie bądź jej części. Spółka nie jest w stanie ewidencjonować wejść i wyjść uczestników. Organizując imprezę Spółka może zawrzeć umowy z firmami zewnętrznymi. Może się zdarzyć, że Spółka wybierze jedną firmę zewnętrzną odpowiedzialną za zorganizowanie całości imprezy (np. pikniku, czy festynu). W takim wypadku Spółka otrzyma fakturę obejmującą łączny koszt imprezy, tj. wynagrodzenie firmy zewnętrznej. W takim wypadku poszczególne koszty związane z imprezą, np. koszty wynajmu pomieszczenia, wyżywienia, itp. nie są Spółce znane (koszty te firma zewnętrzna uwzględni przy kalkulacji należnego jej wynagrodzenia). Spółka może też zdecydować się na organizację imprezy samodzielnie. Przykładowo Spółka wybierze restaurację, w której ma odbyć się spotkanie pracowników i otrzyma fakturę za usługę gastronomiczną. Spółka może również skorzystać z kilku firm zewnętrznych. Każda z nich odpowiedzialna będzie za przygotowanie części imprezy. Wynagrodzenia firm są najczęściej określane ryczałtowo niezależnie od ilości uczestników. Imprezy integracyjne będą finansowane ze środków obrotowych Spółki lub z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Spółka co do zasady przed zorganizowaniem imprezy lub pikniku zamierza badać poziom zainteresowania takim spotkaniem wśród pracowników. Jeżeli pracownicy wyrażą zainteresowanie Spółka zorganizuje spotkanie. Spółka nie będzie zatem wiedzieć ile osób przyjdzie, czy wszyscy będą na całym spotkaniu, czy każdy będzie korzystał z wszystkich atrakcji. Może się okazać, że dany pracownik uprawniony do wzięcia udziału w imprezie nie przyjdzie, z uwagi np. na chorobę. Przy wejściu na imprezę Spółka nie jest w stanie sprawdzić listy obecności, chociaż w niektórych wypadkach może się zdarzyć, że pracownicy przychodzący będą zobowiązani do okazania karty identyfikacyjnej. W takim wypadku Spółka będzie wiedzieć, który z pracowników wszedł na imprezę. Natomiast Spółka nie jest w stanie ustalić z jakich atrakcji pracownik korzystał i kiedy wyszedł.

W związku z powyższym zadano następujące pytania:

Czy wzięcie udziału w imprezie integracyjnej zorganizowanej przez pracodawcę będzie prowadzić do powstania u pracownika przychodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, a w konsekwencji, czy Spółka powinna zwiększać przychody pracowników z tytułu umowy o pracę w związku z tym, że wzięli oni udział w imprezie integracyjnej...

W jaki sposób Spółka powinna ustalić przychód pracownika powstały w wyniku wzięcia przez niego udziału w imprezie integracyjnej, skoro Spółka nie jest w stanie prowadzić żadnych ewidencji pozwalających na ustalenie, co zjadł, wypił dany pracownik, z jakich „atrakcji” zapewnianych w czasie imprezy skorzystał, a w wielu wypadkach Spółka będzie miała nawet trudność w ustaleniu dokładnej listy pracowników, którzy faktycznie byli obecni na imprezie...

Zdaniem wnioskodawcy, uczestnictwo pracownika w imprezie integracyjnej nie będzie prowadzić do powstania u pracownika przychodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Spółka nie będzie miała obowiązku doliczenia jakichkolwiek kwot do przychodu pracownika uczestniczącego w imprezie integracyjnej i pobierania z tego tytułu zaliczki na podatek dochodowy. Wnioskodawca w tym miejscu powołał się na art. 12 ust. 1, art. 12 ust. 3 i art. 11 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zacytował również fragment artykułu – A. Taudul, Przegląd Podatkowy nr 4/2008. str. 8 i nast. – „przychód ze stosunku pracy powstaje w momencie otrzymania lub pozostawienia do dyspozycji podatnika pieniędzy i wartości pieniężnych oraz otrzymania (ale nie samego postawienia do dyspozycji) wartości świadczeń w naturze oraz innych nieodpłatnych świadczeń”. W związku z powyższym samo wzięcie udziału przez pracownika w imprezie integracyjnej nie doprowadzi do powstania u niego przychodu. Opodatkowaniu może podlegać jedynie konkretne i faktycznie otrzymane przez pracownika świadczenie, które można przypisać i wycenić.

W przedstawionym zdarzeniu nie dojdzie do powstania przychodu u pracownika, gdyż Spółka nie jest w stanie określić wartości nieodpłatnych świadczeń otrzymanych przez poszczególnych pracowników. Spółka może stwierdzić kto został zaproszony na imprezę, ale nie zawsze będzie jej wiadome, czy rzeczywiście wszystkie osoby zaproszone przyszły i czy korzystały (oraz w jakim zakresie) ze świadczeń oferowanych w czasie imprezy. Spółka pragnie raz jeszcze podkreślić, że nie jest w stanie sprawdzić i ewidencjonować co i w jakich ilościach pracownik zje, czy wypije, czy weźmie udział w zawodach sportowych itp. Zatem o przychodzie pracownika można by mówić, gdyby pracownik skorzystał z postawionych do jego dyspozycji świadczeń, a ponadto możliwe byłoby precyzyjne ustalenie wartości tegoż świadczenia według metod określonych w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych.

- Wnioskodawca powołał się na wyroki wojewódzkich sądów administracyjnych oraz na interpretację Wielkopolskiego Urzędu Skarbowego.

Na tle przedstawionego zdarzenia przyszłego stwierdzam, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tj. Dz. U. z 2010r. Nr 51, poz. 307 ze zm.) opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

W myśl art. 10 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, źródłem przychodów jest stosunek służbowy, stosunek pracy, w tym spółdzielczy stosunek pracy, członkostwo w rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub innej spółdzielni zajmującej się produkcją rolną, praca nakładczą, emerytura lub renta.

Na podstawie art. 11 ust. 1 cytowanej ustawy przychodami, z zastrzeżeniem art. 14-15, art. 17 ust. 1 pkt 6, 9 i 10 w zakresie realizacji praw wynikających z pochodnych instrumentów finansowych, art. 19 i art. 20 ust. 3, są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartość otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub

świadczeń częściowo odpłatnych.

Z powyższej definicji przychodów pracownika wynika, iż ustawodawca zaliczył do niej nie tylko otrzymane pieniądze, ale i świadczenia, które przybrały postać rzeczy, wykonywania usług, bądź udostępniania rzeczy lub praw.

Tak szerokie zdefiniowanie pojęcia przychodu pracownika wskazuje, iż w każdym przypadku, w którym uzyska on realną korzyść, będzie to rodzić obowiązek zwiększenia jego przychodu, z wyjątkiem świadczeń określonych w katalogu zwolnień przedmiotowych, zawartych w art. 21, 52, 52a i 52c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Do nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych na rzecz pracownika związanych ze stosunkiem pracy zalicza się zatem między innymi różnego rodzaju spotkania o charakterze imprez integracyjnych, a w zasadzie ich wartość.

Jeżeli przedmiotem nieodpłatnego świadczenia lub świadczenia częściowo odpłatnego nie jest rzecz lub usługa wchodząca w zakres działalności pracodawcy, wartość pieniężną tego rodzaju świadczenia ustala się według zasad określonych w art. 11 ust. 2-2b ustawy (art. 12 ust. 3 ww. ustawy). Stąd też, w sytuacji usług zakupionych przez pracodawcę, wartość pieniężną tych świadczeń ustala się według cen zakupu.

W myśl przepisu art. 11 ust. 2a ustawy, wartość pieniężną innych nieodpłatnych świadczeń ustala się:

- jeżeli przedmiotem świadczenia są usługi wchodzące w zakres działalności gospodarczej dokonującego świadczenia – według cen stosowanych wobec innych odbiorców,
- jeżeli przedmiotem świadczeń są usługi zakupione – według cen zakupu,
- jeżeli przedmiotem świadczeń jest udostępnienie lokalu lub budynku – według równowartości czynszu, jaki przysługiwałby w razie zawarcia umowy najmu tego lokalu lub budynku,
- w pozostałych przypadkach – na podstawie cen rynkowych stosowanych przy świadczeniu usług lub udostępnianiu rzeczy lub praw tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem w szczególności ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca udostępnienia.

Stosownie do art. 21 ust. 1 pkt 67 cyt. ustawy, wolna od podatku dochodowego jest wartość otrzymywanych przez pracownika w związku z finansowaniem działalności socjalnej, o której mowa w przepisach o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, rzeczowych świadczeń oraz otrzymanych przez niego w tym zakresie świadczeń pieniężnych, sfinansowanych w całości ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych lub funduszy związków zawodowych, łącznie do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 380 zł; rzeczowymi świadczeniami nie są bony, talony i inne znaki, uprawniające do ich wymiany na towary lub usługi.

Z przepisu art. 21 ust. 1 pkt 67 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wynika, że zwolnienie od podatku dochodowego rzeczowych świadczeń otrzymanych przez pracowników, możliwe jest, jeżeli są spełnione łącznie następujące przesłanki:

- świadczenie ma charakter świadczenia rzeczowego lub pieniężnego,
- źródłem finansowania są w całości środki z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych lub funduszy związków zawodowych,
- wartość tych świadczeń rzeczowych nie przekracza w roku podatkowym kwoty 380 zł.

Jak wynika z powyższego, że zwolnienia w limitowanej części korzystają świadczenia o charakterze rzeczowym lub pieniężnym. Podkreślić przy tym należy, iż świadczenie rzeczowe nie jest przeciwieństwem świadczenia pieniężnego w takim sensie, że każde świadczenie, które nie jest pieniężne jest świadczeniem rzeczowym.

Należy podkreślić, iż użyte w tym przepisie sformułowanie „sfinansowane w całości z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych lub funduszy związków zawodowych” oznacza, że pracodawca bądź związki zawodowe są ze swej strony zobligowane do finansowania lub współfinansowania świadczeń na rzecz pracownika wyłącznie z wymienionych w tym przepisie funduszy. Przepis ten zatem określa źródło finansowania świadczeń rzeczowych, uznając że dla zastosowania zwolnienia od podatku koniecznym jest, aby pracodawca nie sfinansował tych świadczeń z innych źródeł niż zakładowy fundusz świadczeń socjalnych. Ustawodawca nie odnosi się natomiast do wielkości udziału w finansowaniu świadczeń rzeczowych, tj. możliwe jest zarówno pokrycie przez zakład pracy 100% wartości świadczeń, bądź częściowe jego sfinansowanie z wymienionych w przepisie źródeł.

W związku z tym, że ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych nie definiuje rzeczy, ani świadczenia rzeczowego, należy odwołać się do znaczenia tych pojęć w języku potocznym lub definicji stosowanych w innych dziedzinach prawa.

Zatem nie można uznać, iż spotkania pracownicze (integracyjne), finansowane przez zakład pracy z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych są świadczeniami rzeczowymi lub pieniężnymi, bowiem ich uczestnicy nie otrzymują świadczeń o charakterze materialnym, tj. rzeczowym, ani pieniężnym. Przedmiotem świadczenia jest w tym przypadku usługa, a nie rzeczy, czy pieniądze.

Przedstawiając własne stanowisko w przedmiotowej sprawie Spółka wielokrotnie podkreślała, że samo wzięcie udziału przez pracownika w imprezie integracyjnej nie spowoduje powstania przychodu do opodatkowania, bowiem o przychodzie można mówić w sytuacji, gdy pracownik skorzysta z postawionych do jego dyspozycji świadczeń.

Tutejszy organ podatkowy nie podziela stanowiska Spółki. W przedstawionym zdarzeniu przyszłym nie ma przeszkód w ustaleniu wartości nieodpłatnego świadczenia otrzymanego przez pracowników z tytułu uczestnictwa w poszczególnych, organizowanych przez Spółkę spotkaniach integracyjnych.

Na wstępie podkreślenia wymaga fakt, iż o powstaniu przychodu ze stosunku pracy nie przesądza fakt skorzystania przez pracownika z oferowanych przez pracodawcę spotkań integracyjnych oraz wszelkich atrakcji zapewnionych podczas tych imprez, lecz samo otrzymanie przez pracownika możliwości skorzystania z imprez integracyjnych o określonej wartości pieniężnej (w zależności od formy w jakiej spotkanie to zostanie zorganizowane, tj. w restauracji, teatrze, w miejscu pracy, w postaci festynu, pikniku). Postawienie do dyspozycji pracownikowi możliwości nieobowiązkowego uczestnictwa w spotkaniach integracyjnych, które skierowane są tylko do pracowników Spółki, stanowi nieodpłatne świadczenie, którego wartość ustala się według cen zakupu usług. Ryczałtowy sposób opłacania przez pracodawcę kosztów związanych z organizacją poszczególnych imprez, także tych połączonych z dodatkowymi atrakcjami nie stanowi przeszkody w ustaleniu wartości świadczenia przypadającego na każdego uprawnionego pracownika. Nieistotne jest przy tym, co i ile dany pracownik skonsumentuje, czy z ilu i jakich atrakcji skorzysta, gdyż koszty zakupu poszczególnych postawionych do dyspozycji świadczeń ponoszone będą niezależnie od tego czy pracownicy korzystają z nich w pełnym zakresie, czy też nie. Istotnym dla celów podatkowych jest to, że pracownik będzie miał możliwość skorzystania z udziału w poszczególnych spotkaniach integracyjnych zaoferowanych mu przez pracodawcę – zostaną mu one postawione do dyspozycji.

Stanowisko organu podatkowego potwierdziła uchwała 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 maja 2010r. sygn. II FPS 1/10. Sąd przesądził w niej jednoznacznie, że nieodpłatne świadczenie to już samo zagwarantowanie

pracownikowi możliwości skorzystania z uprawnienia. O powstaniu przychodu nie decyduje natomiast okoliczność faktycznego skorzystania ze świadczenia. Powyższe oznacza, że argument wnioskodawcy, iż nie może on ustalić ile zjadł i wypił każdy pracownik ani z jakich dodatkowych atrakcji skorzystał jest nietrafny. Pracownik uzyska przychód w chwili umożliwienia mu wzięcia udziału w takiej imprezie. Na imprezie integracyjnej będzie zaś miał takie samo prawo do wypicia, zjedzenia i udziału w atrakcjach jak każdy inny uczestnik imprezy. Ustalenie przychodu dla niego nie będzie zależało od tego ile zje i wypije ani tym bardziej o której godzinie z imprezy wyjdzie, lecz od tego czy mógł w niej wziąć udział. A udział będzie mógł wziąć, o ile impreza będzie skierowana m.in. do niego. Jeżeli wstęp będzie się odbywał na podstawie zgłoszenia bądź zaproszeń bądź identyfikatora to w chwili, kiedy otrzyma zaproszenie lub zgłosi swój udział. To czy istotnie przybędzie na imprezę czyli skonsumuje świadczenie jest kwestią bez znaczenia dla powstania przychodu, w świetle powołanej uchwały.

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, iż Spółka w oparciu o listę pracowników, którzy wyrażą chęć uczestnictwa w takiej imprezie integracyjnej - jeśli obowiązywałyby zgłoszenia lub zaproszenia, bądź tylko w oparciu o listę pracowników, do których oferta została skierowana – jeśli nie wymagano potwierdzeń obecności bądź nie wystawiono zaproszeń - winna ustalić wartość nieodpłatnego świadczenia dla każdego z nich, bez względu na to, który pracownik weźmie udział w spotkaniu.

W związku z powyższym, w przedstawionym przez Spółkę zdarzeniu, możliwym będzie wyliczenie, jaki koszt zostanie poniesiony w związku ze zorganizowaniem poszczególnej imprezy integracyjnej (zarówno tych zorganizowanych przez Spółkę we własnym zakresie, jak i tych organizowanych przez firmy zewnętrzne, gdy Spółka otrzyma fakturę obejmującą łączny koszt imprezy), a także określenia, który pracownik w nich będzie uczestniczył, bez względu na to, czy dany pracownik weźmie udział w imprezie, czy też nie, oraz co i ile skonsumuje i z jakich atrakcji skorzysta, bądź nie. Wobec tego Spółka będzie mogła ustalić wartość nieodpłatnych świadczeń z tytułu możliwości uczestnictwa w organizowanych przez nią spotkaniach integracyjnych, także tych imprez połączonych ze szkoleniami organizowanymi zarówno przez Spółkę, jak i tych organizowanych przez firmy zewnętrzne i przyporządkować je poszczególnym pracownikom. Wartość świadczenia, jaką Spółka winna doliczyć do przychodu danego pracownika należy obliczyć dzieląc łączną kwotę wynikającą z wystawionych przez firmy zewnętrzne faktur lub rachunków za poszczególne spotkania integracyjne, w posiadaniu których będzie Spółka (np. faktura lub faktury za zorganizowany festyn, piknik, koszt wynajmu teatru lub stosownej sali) przez liczbę pracowników zainteresowanych bądź mogących wziąć udział w danym spotkaniu integracyjnym.

Nadmienić należy, iż ewentualne trudności towarzyszące indywidualizacji świadczeń na rzecz poszczególnych pracowników mają charakter drugorzędny i nie mogą wpływać na byt i zakres obowiązku prawnego. Tak więc, problemy techniczne związane z ujednoczeniem ogólnej kwoty w formie ryczałtu nie mogą prowadzić do niemożności wyodrębnienia jaka wartość opłacanej kwoty przypada na danego pracownika.

Zatem, możliwość wzięcia udziału w imprezie integracyjnej zorganizowanej przez pracodawcę prowadzi do powstania u pracownika przychodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, a w konsekwencji Spółka powinna zwiększać przychody pracowników z tytułu umowy o pracę, natomiast przychód pracowników winien być ustalany poprzez podzielenie łącznej ceny zakup danej imprezy integracyjnej, ustalonej w oparciu o powołany powyżej przepis art. 11 ust. 2a ustawy podatkowej, przez liczbę zainteresowanych nią pracowników, bez względu na fakt, iż Spółka nie będzie prowadzić żadnych ewidencji pozwalających na ustalenie, co zje, wypije dany pracownik, z jakich „atrakcji” zapewnianych w czasie imprezy skorzysta oraz, na fakt, że Spółka będzie mieć trudność w ustaleniu dokładnej listy pracowników, którzy faktycznie będą obecni na imprezie, ponieważ o powstaniu przychodu po stronie pracowników przesądza fakt, iż mają oni możliwość wzięcia udziału w tej imprezie.

Wartość świadczeń jaką poniesie wnioskodawca w ramach organizowanych imprez integracyjnych ze środków obrotowych Spółki pracodawca ma obowiązek doliczać do wynagrodzenia wypłacanego w danym miesiącu i od łącznej wartości obliczyć, pobrać i odprowadzić zaliczkę na podatek dochodowy według zasad przewidzianych dla opodatkowania przychodów ze stosunku pracy, zgodnie z treścią art. 31, 32 i 38 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Taki sam sposób opodatkowania będzie obowiązywał w odniesieniu do przedmiotowych imprez integracyjnych organizowanych dla pracowników z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Należy podkreślić, iż imprezy te nie są bowiem ani świadczeniami rzeczowymi, ani pieniężnymi, wobec czego nie podlegają zwolnieniu na mocy art. 21 ust. 1 pkt 67 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Stanowisko wnioskodawcy należy zatem uznać za nieprawidłowe.

Odnosząc się do powołanych wyroków wojewódzkich sądów administracyjnych należy stwierdzić, iż nie są one źródłem powszechnie obowiązującego prawa i są wiążące jedynie w sprawach, w których zapadły. Nie mniej koniecznym jest w takiej sytuacji podkreślenie, iż wbrew twierdzeniu wnioskodawcy orzecznictwo sądowe w kwestii powstawania przychodu z nieodpłatnych świadczeń – w sytuacjach podobnych jak przedstawiona we wniosku – nie jest jednolite. Sądy zajmują również odmienne stanowiska niż te zawarte w przywołanych przez wnioskodawcę wyrokach.

Jednocześnie tutejszy Organ nadmienia, że stanowisko zawarte w powołanej przez wnioskodawcę interpretacja Wielkopolskiego Urzędu Skarbowego zostało zajęte w indywidualnej sprawie dla indywidualnie przedstawionego stanu faktycznego. Z tego względu powołane powyżej pismo nie może być podstawą do wydania indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego wydanej w wyniku rozpatrzenia ww. wniosku.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach ul. Prymasa S. Wyszyńskiego 2, 44-100 Gliwice po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Katowicach Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Bielsku-Białej, ul. Traugutta 2a, 43-300 Bielsko-Biała.